

Expunere de motive la Legea Voluntariatului din România

Prezenta modificare a Legii nr. 339/17.07.2006, privind activitatea de voluntariat din România dorește încurajarea dezvoltării sistematice a acestei activități. Tocmai de aceea, noua lege a voluntariatului își propune crearea unui cadru legislativ propice pentru menținerea, dezvoltarea și încurajarea persoanelor și în special a tinerilor care fac parte din ONG-uri de profil, de a presta activități de voluntariat dar și de a încheia legăturile dintre stat și aceste ONG-uri. Legislația în vigoare nu cuprinde foarte multe prevederi care să încurajeze o calitate crescută a activității de voluntariat sau care să prevadă standarde minime de calitate, modalități de verificare sau sancțiuni.

Definiția voluntariatului trebuie aliniată la definițiile recunoscute internațional, în vederea facilitării aplicării și în țara noastră a metodologiilor de măsurare, utilizate la nivel internațional. Alinierea definiției nu este de natură să prejudicieze în niciun fel principiile definiției ale voluntariatului ci este o armonizare care ar aduce mai aproape România de practica internațională în domeniu, apropiind definiția din reglementările oficiale și practica voluntariatului din România.

Cea mai recentă cercetare realizată în România privind numărul de voluntari activi din țara noastră datează din anul 2010 și arată că 15,1% persoane declară ca s-au implicat de mai multe ori în ultimele 12 luni în activități de voluntariat pentru biserică și comunitate. Eurobarometrul nr. 73 din noiembrie 2010, plasează România pe locul 21 în rândul statelor membre ale Uniunii Europene cu o rată de implicare voluntară de 20%, cu procente mai puțin decât media Uniunii Europene de 30%. Recunoașterea voluntariatului este una dintre principalele măsuri care poate stimula implicarea activității de voluntariat. Între beneficiile recunoscute pe scară largă ale implicării în activități de voluntariat, aspectele educative și de creare de competențe ocupă un loc privilegiat. În unele țări, stimularea implicării în activități de voluntariat este parte a politicilor publice destinate scăderii șomajului și creșterii gradului de angajabilitate al persoanelor. Până în momentul de față, în România, formele de recunoaștere oferite voluntarilor nu sunt reglementate clar și nu există un sistem de validare/recunoaștere a învățării dobândite prin voluntariat. Legea Voluntariatului din țara noastră, aflată în vigoare,

prevede eliberarea de către organizația gazdă a unor certificate nominale care să prevadă experiența și aptitudinile dobândite de voluntar. Aceste prevederi sunt dificil de aplicat într-un mod unitar datorită faptului că lipsesc normele de implementare. Certificatele de voluntar sunt subiective și pot induce în eroare cu privire la nivelul de experiență și competențe al voluntarului datorită lipsei unui sistem clar de evaluare și certificare a acestora. Recunoașterea pe piața muncii este limitată de aceste neajunsuri procedurale, chiar dacă posibilitatea recunoașterii lor este menționată în Legea Voluntariatului în vigoare. Pentru o aplicabilitate reală a acestei prevederi, este necesară crearea unui sistem unitar, profesionist și obiectiv de evaluare a experienței și aptitudinilor dobândite în activitatea de voluntariat, astfel încât certificatele nominale să dețină evaluări comparabile și credibile pe care angajatorii să le poată utiliza în procedurile de selecție a angajaților, poate din mediul voluntariatului.

Una dintre prejudecățile cu care se luptă mișcarea de voluntariat de pretutindeni este percepția potrivit căreia activitățile de voluntariat, fiind realizate cu voluntari care nu sunt plătiți pentru munca lor, nu au nevoie de sprijin financiar. De fapt, în spatele oricărei activități de voluntariat de succes și cu impact, se află o investiție financiară și o muncă susținută. Prevederile legale în România, cu privire la finanțarea acțiunilor de voluntariat sunt aproape inexistente. Legea în vigoare prevede faptul că „autoritățile oferă sprijin în derularea stagiilor de voluntariat acordând prioritate activităților care se adresează tinerilor din categoriile sau zonele defavorizate”. Tocmai de aceea, consider că este oportun ca voluntarii pe viitor, să poată beneficia de reduceri la achiziționarea de cărți, la achiziționarea diverselor echipamente, la mijloacele de transport în comun, muzee, concerte, expoziții.

În privința măsurării exacte a numărului voluntarilor din România, începând cu anul 2012, în țara noastră va începe campania Organizației Internaționale a Muncii, alături de Universitatea John Hopkins din SUA, cu privire la adoptarea și implementarea Manualului de măsurare a muncii voluntare ca parte din sistemul de sondaje regulate referitoare la piața muncii din România, existând astfel posibilitatea ca țara noastră să adere la un sistem care permite colectarea de date regulate cu privire la situația voluntarilor din România. Pe lângă asta, România are nevoie de o instituție publică națională cu competențe în domeniul voluntariatului care să devină punctul de dialog și colaborare dintre infrastructura pentru voluntariat și

autoritățile publice pentru identificarea unei direcții strategice de dezvoltare a voluntariatului și corectarea situației actuale.

Tocmai de aceea, consider oportune modificările legislative pentru Legea nr. 339/17.07.2006, privind activitatea de voluntariat din România.

Inițiator:

1. Adrian Gurzău, deputat PDL Cluj

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.